

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

* appellante,
gemachtigde: drs. J.J.G.M. Verheugen,

tegen

de Stichting * te*, verweerster,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschriften d.d. 25 september 2009, 25 oktober 2009 en 11 december 2009, met bijlagen, beroep ingesteld tegen schorsingsbesluiten van de Stichting . Namens het bestuur van de Stichting * verweerschriften d.d. 26 oktober 2009, 11 november 2009 en 6 januari 2010, met bijlagen, ingediend. Bij brief van 25 januari 2010 heeft appellante een nota naar aanleiding van de verweerschriften ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 10 februari 2010 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante met haar gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede mevrouw H., personeelsconsulente bij verweerster (hierna: de personeelsconsulente). Zowel appellante als verweerster hebben pleitaantekeningen voorgedragen.

1.3. Na de zitting heeft de Commissie van Beroep de volgende stukken ontvangen:

- de brief d.d. 11 februari 2010 van de zijde van verweerster;
- de brief d.d. 12 februari 2010 van de zijde van appellante.

Nu partijen tegen het indienen van deze stukken geen bezwaar hebben en de Commissie van Beroep, gelet op de inhoud, evenmin bezwaar heeft, zal de Commissie van Beroep kennis nemen van deze stukken.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 7 november 1982, is sinds 1 augustus 2007 als lerares in vaste dienst bij de Stichting . Zij is sindsdien 3 dagen per week (werktijdfactor 0,6) werkzaam op 'De *, een van de Stichting uitgaande school voor praktijk onderwijs te *.

2.2. Tijdens het schooljaar 2008/2009 heeft appellante verweerster verzocht om per 1 januari 2010 één dag per week onbetaald verlof op te kunnen nemen om meer tijd aan haar studie te kunnen besteden. Verweerster heeft dit verzoek gehonoreerd.

2.3. In een gesprek met appellante op 28 augustus 2009 heeft mevrouw B., waarnemend directeur en directielid van 'De * (hierna: de waarnemend directeur) aan appellante voorgesteld dat zij in het schooljaar 2009/2010:

- 1 dag per week zou blijven werken op 'De * (½ dag crea op maandag en ½ dag ondersteuning deskundigenteam);
- 2 dagen zou gaan werken als intern begeleider (IB) op 'De **, een school in ** (woensdag en vrijdag);
- na de kerstvakantie 2 dagen IB taken zou gaan verrichten (maandag en woensdag).

2.4. Op 30 augustus 2008 heeft appellante per e-mail aan de waarnemend directeur laten weten dat zij niet op het op 28 augustus 2009 gedane voorstel wenst in te gaan.

2.5. Op 2 september 2009 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de waarnemend directeur, de personeelsconsulente en appellante. In dit gesprek is aan de orde gekomen dat bij het opstellen van het lesrooster voor het schooljaar 2009/2010 van 'De * het invullen van de lessen van appellante onmogelijk is gebleken. Binnen de Stichting * is naar een oplossing gezocht, welke inhoudt dat appellante IB taken zal gaan verrichten op 'De ** conform het voorstel op 28 augustus 2009. Op 4 en 7 september 2009 hebben er vervolggesprekken plaatsgevonden. Verweerster heeft laten weten dat er geen andere oplossingen zijn en dat appellante op woensdag 9 september 2009 zal starten op 'De **. Tijdens het gesprek van 4 september 2009 heeft appellante te kennen gegeven hiermee niet akkoord te gaan, hetgeen zij heeft herhaald in haar e-mailbericht van 7 september 2009.

2.6. Op 9 september 2009 is appellante niet verschenen op 'De **, maar is zij aan het werk gegaan op 'De *. Op diezelfde dag heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de waarnemend directeur, de personeelsconsulente en

appellante, waarbij aan appellante is meegedeeld dat zij als weigering voor een werkopdracht per direct voor tenminste vier weken is geschorst.

2.7. Bij brief van 14 september 2009 heeft de algemeen directeur van de Stichting * aan appellante laten weten dat de waarnemend directeur van 'De * appellante voor de duur van maximaal vier weken als ordemaatregel heeft geschorst, omdat appellantes aanwezigheid binnen de school veel onduidelijkheid en onrust gaf, waaraan tevens een ontzegging van de toegang tot de school is verbonden.

2.8. Bij brieven van 6 oktober 2009 heeft verweerster de schorsing met vier weken verlengd, waarbij tevens het voornemen tot een nieuwe schorsing is geuit.

2.9. Appellante heeft vervolgens ontslag genomen per 1 januari 2010.

2.10. Bij brief van 6 november 2009 is appellante voor de resterende duur van haar dienstverband bij wijze van ordemaatregel geschorst wegens het belang van de instelling als bedoeld in artikel 9.a.6 lid 2 sub f van de CAO-VO.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt, samengevat weergegeven, dat het niet-uitvoeren van de opgedragen werkzaamheden en derhalve het niet aanwezig zijn op basisschool 'De ** op 9 september 2009 haar niet aangerekend kan worden. Daartoe voert zij onder meer aan dat verweerster haar ten onrechte werk heeft opgedragen dat niet behoort tot het overeengekomen werk, werk dat bovendien niet onder de jurisdictie van verweerster valt. Verweerster heeft geen acht geslagen op de door appellante geuite bezwaren en belangen. Appellante betwist voorts dat er op 9 september 2009 sprake is geweest van een ordeverstoring die de schorsing en de verlenging daarvan zou kunnen rechtvaardigen. Er hebben zich volgens appellante geen feiten voorgedaan die een grond zouden kunnen opleveren voor de opgelegde schorsingen. Appellante stelt voorts dat de bestreden besluiten niet door het daartoe bevoegde gezag zijn genomen en dat verweerster verder de van toepassing zijnde procedureregels niet in acht heeft genomen.

3.2. Verweerster heeft onder meer het volgende naar voren gebracht. Nadat met appellante een invulling van haar takenpakket was overeengekomen waarin zij gedeeltelijk buiten 'De* werkzaamheden zou gaan verrichten, heeft appellante die instemming ingetrokken. Appellante is vervolgens tegen de opdracht van verweerster in op 9 september 2009 op 'De * verschenen. Appellantes opstelling werd als een frontale aanval op de positie en het gezag van de directeur

opgevat. Geconstateerd is voorts dat de handelwijze van appellante tot onrust en onduidelijkheid leidde, nu ook het team van 'De * op de hoogte was van de afspraken met appellante. De schorsing was het gevolg van een escalerend conflict. In de gegeven situatie kon verweerster niet anders dan appellante schorsen. Voor zover de mondelinge schorsing op 9 september 2009 onbevoegd zou zijn gegeven, is deze door middel van het schrijven van de algemeen directeur van 14 september 2009 aangepast, verbeterd en bekrachtigd. Daarbij is de schorsing uitdrukkelijk uit de sfeer van de disciplinaire maatregel gehaald en als ordemaatregel bevestigd. Met het besluit van 14 september 2009 zijn de door appellante genoemde formele gebreken aan de mondelinge schorsing van 9 september 2009 hersteld. Volgens verweerster is appellante overleg om tot een bevredigende oplossing te komen nadien uit de weg gegaan. In afwachting van een redelijke oplossing, was verweerster dan ook genoodzaakt om de schorsing bij besluit van 6 oktober 2009 te verlengen. Ten slotte is appellante bij besluit van 6 november 2009 voor de resterende duur van haar dienstverband in het belang van de instelling geschorst.

4. De beoordeling

4.1. In geschil is de vraag of verweerster appellante per 9 september 2009 heeft kunnen schorsen.

4.2. De Commissie van Beroep overweegt dat de waarnemend directeur van 'De * in een gesprek met appellante op 28 augustus 2009 een voorstel over de invulling van haar werkzaamheden heeft gedaan, waarmee appellante tijdens dat gesprek akkoord is gegaan. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft appellante in redelijkheid op haar mondelinge instemming kunnen terugkomen, nu het voorstel betrekking had op haar takenpakket en appellante geen redelijke bedenktijd is gegund. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante reeds op 30 augustus 2009 heeft aangegeven zich niet (langer) te kunnen vinden in het voorstel. Daar komt bij dat uit het gespreksverslag niet blijkt dat in voormeld gesprek aan appellante kenbaar is gemaakt dat het voorstel werd gedaan omdat het invullen van de lessen van appellante onmogelijk bleek.

4.3. Nu appellante in redelijkheid heeft kunnen terugkomen op de door haar gedane instemming met het voorstel, ziet de Commissie van Beroep zich voor de vraag gesteld of verweerster appellante niettemin werkzaamheden als intern begeleider op 'De ** heeft kunnen opdragen. Vaststaat dat appellante een aanstelling heeft als lerares en niet als intern begeleider. Appellante heeft aangevoerd dat zij niet beschikt over de benodigde competenties voor de functie van intern begeleider. In dit verband heeft zij erop gewezen dat zij slechts aan

twee van de zeven competenties voldoet die zijn ontwikkeld ter zake de beroepsstandaard van de Landelijke Beroepsgroep voor intern Begeleiders (LBiB). In het licht van de gemotiveerde betwisting van appellante, heeft verweerster onvoldoende aannemelijk gemaakt dat appellante wel gekwalificeerd is voor de functie van intern begeleider. Daargelaten of 'De ** of het personeelsbeleid van die school onder het bevoegd gezag van verweerster valt, heeft verweerster in redelijkheid niet van appellante kunnen vergen IB taken te aanvaarden, ook al leverde de invulling van de lesuren van appellante moeilijkheden op. Daarbij wordt opgemerkt dat verweerster heeft ingestemd met de door appellante verzochte vermindering van de werktijdfactor. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep kan het appellante derhalve niet worden verweten dat zij op 9 september 2009 op 'De * is verschenen en geen gehoor heeft gegeven aan de opdracht om per die datum werkzaamheden op 'De ** te gaan verrichten. Reeds gelet op het voorgaande bestond er geen grond om appellante per 9 september 2009 te schorsen wegens werkweigering dan wel bij wijze van ordemaatregel.

4.4. Ten aanzien van de procedureregels merkt de Commissie van Beroep nog het volgende op. Hoewel in het besluit van 14 september 2009 staat vermeld dat appellante in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze omtrent de schorsing naar voren te brengen, is de schorsing op 9 september 2009 mondeling aangezegd en blijkt uit het gespreksverslag van 9 september 2009 niet dat appellante in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze op de voorgenomen schorsing naar voren te brengen. Daar komt bij dat verweerster de grondslag van de op 9 september 2009 mondeling aangezegde schorsing bij de bevestiging van 14 september 2009 heeft verbeterd en aangepast. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is appellante derhalve onvoldoende in de gelegenheid gesteld haar mening omtrent de schorsing kenbaar te maken.

4.5. Gelet op het voorgaande zal de Commissie van Beroep het door appellante tegen het eerste schorsingsbesluit ingestelde beroep gegrond worden verklaard. Nu de verlengingsschorsing van 6 oktober 2009 en de daarop volgende schorsing van 6 november 2009 op de eerste schorsing en de redenen van het opleggen daarvan voortbouwen, zal de Commissie van Beroep de daartegen door appellante ingediende beroepen evenzeer gegrond verklaren. De overige beroepsgronden kunnen onbesproken blijven.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart de beroepen tegen de besluiten van 14 september 2009, 6 oktober 2009 en 6 november 2009 van het bestuur van de Stichting * gegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos. De uitslag van het beroep is bij brief van 2 maart 2010 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 23 april 2010.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier